

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

1) A 2002. június 10-i 2002/46/EK irányelvet⁽¹⁾, és különösen annak 5. cikke (4) bekezdését és 11. cikke (2) bekezdését úgy kell-e értelmezni, hogy főszabály szerint a Bizottság feladata az étrend-kiegészítőkből jelen lévő vitaminok és ásványi anyagok maximális mennyiségének meghatározása, a tagállamok pedig addig rendelkeznek hatáskörrel e terület szabályozására, amíg a Bizottság meg nem alkotja a szükséges közösségi jogi aktust?

2) Az előző kérdésre adott igenlő válasz esetén:

a) A tagállamok – amennyiben kötelesek e maximális mennyiségek meghatározására – kötelesek-e a viszonylagos bizonytalansággal jellemzett területen az irányelv 5. cikkében rögzített szempontokat követni, ideértve az általánosan elfogadott tudományos adatokon alapuló kockázatértékelés követelményét?

b) Valamely tagállam megállapíthat-e maximális értéket akkor, amikor – mint a fluor esetében is – lehetetlen pontosan számszerűsíteni a más tápanyagforrásból, többek között a különböző területen elő fogyasztók egyes csoportjaira nézve a vízhálózatból származó vitamin- és ásványianyag-bevitel mértékét? Ebben az esetben megállapíthat-e zéró mértéket az igazolt veszélyre tekintettel, anélkül, hogy a 2002. június 10-i irányelv 12. cikkében előírt védelmi eljárást bevezetné?

c) A maximális tartalom megállapításához figyelembe lehet-e venni a különböző fogyasztói csoportok változó mértékű érzékenységét, magának az irányelvnek az 5. cikke (1) bekezdésének a) pontja értelmében, továbbá e tagállam kiindulhat-e abból, hogy valamely a veszélynek különösen kitett közönséget célzó intézkedés, például az alkalmazott címkézés, eltérítheti ezt a csoportot a csekély mennyiségben számára jótékony hatású tápanyag bevitelétől? A változó mértékű érzékenység figyelembe vétele odáig vezethet-e, hogy az érzékenyebb közönségre, többek között gyermekekre szabott maximális tartalmat alkalmazzák a lakosság egészére?

d) Az egészségre való igazolt veszély hiányában milyen mértékű maximális érték határozható meg? Általános értelemben milyen mértékben és milyen feltételek között vezethet a figyelembe veendő szempontok súlyozása olyan határérték elfogadásához, amely észrevehetően alatta marad az ezen tápanyagokra nézve elfogadott biztonsági határértéknek?

⁽¹⁾ Az étrend-kiegészítőkre vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről szóló, 2002. június 10-i 2002/46/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL L 183., 51. o.; magyar nyelvű különkiadás: 13. fejezet, 29. kötet, 490. o.).

A Svea hovrätt (Svédország) által 2008. október 13-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Otto Sjöberg kontra Åklagaren

(C-447/08. sz. ügy)

(2008/C 327/28)

Az eljárás nyelve: svéd

A kérdést előterjesztő bíróság

Svea hovrätt

Az alapeljárás felei

Felperes: Otto Sjöberg

Alperes: Åklagaren

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

1) Meghatározott körülmények fennállása esetén igazolható-e közérdeken alapuló kényszerítő okkal az állampolgárság alapján történő hátrányos megkülönböztetés a szerencse- és sorsjátékok nemzeti piacain?

2) Amennyiben a szerencse- és sorsjátékok nemzeti piacain folytatott korlátozó politika több cél elérésére irányul és ezek egyike a szociális tevékenységek finanszírozása, úgy lehet-e tekinteni, hogy ez utóbbi a korlátozó politika előnyös mellékkövetkezménye? Ha az e kérdésre adott válasz nemleges, úgy mégis elfogadható lehet-e a korlátozó politika, amennyiben a szociális tevékenységek finanszírozása nem tekinthető a korlátozó politika fő céljának?

3) Hivatkozhat-e az állam közérdeken alapuló kényszerítő okra a szerencsejátékokra vonatkozó korlátozó szabályozás igazolásaként, ha az állami irányítás alatt álló társaságok által reklámozott szerencsejátékokból és sorsjátékokból származó bevételek az államot illetik, és e reklámozás egyik célja a szociális tevékenységek finanszírozása? Ha az e kérdésre adott válasz nemleges, úgy mégis elfogadható lehet-e a korlátozó politika, amennyiben a szociális tevékenységek finanszírozása nem tekinthető a reklámozás fő céljának?

4) Egy másik tagállamban letelepedett szerencsejáték-társaság által ezen államban szervezett és az adott tagállam hatósági által felügyelt szerencse- és sorsjátékok reklámozására vonatkozó teljes tilalom lehet-e arányos a szerencsejáték-tevékenységek ellenőrzésének és felügyeletének céljával, ha ugyanakkor a korlátozó politikát folytató tagállamban letelepedett szerencsejáték-társaságok által szervezett szerencse- és sorsjátékok reklámozására nem vonatkoznak korlátozások? Hogyan kell e kérdést megválaszolni, ha az ilyen szabályozás célja a szerencsejátékok korlátozása?

5) A meghatározott szerencsejáték-tevékenységek valamely államban történő folytatására engedéllyel rendelkező és az adott állam illetékes hatósága által felügyelt szerencsejáték-társaság jogosult-e a saját szerencsejáték-termékeit más tagállamokban például újsághirdetéseken keresztül reklámozni, anélkül, hogy erre az adott államok illetékes hatóságaitól először engedélyt kérne? Ha az e kérdésre adott válasz igenlő, úgy ez azt jelenti-e, hogy a külföldön szervezett szerencsejátékokban való részvétel reklámozását büntetéssel fenyegető tagállami szabályok akadályozzák a letelepedés és a szolgáltatásnyújtás szabadságát, ami pedig soha nem igazolható közérdeken alapuló kényszerítő okkal? Az első kérdésre adandó válasz szempontjából van-e jelentősége annak, hogy a szerencsejáték-társaság letelepedésének tagállama ugyanazokra a közérdeken alapuló kényszerítő okokra hivatkozik, mint az az állam, ahol a szóban forgó társaság a saját szerencsejáték-tevékenységeit reklámozni kívánja?

A Svea hovrátt (Svédország) által 2008. október 13-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Anders Gerdin kontra Åklagaren

(C-448/08. sz. ügy)

(2008/C 327/29)

Az eljárás nyelve: svéd

A kérdést előterjesztő bíróság

Svea hovrátt

Az alapeljárás felei

Felperes: Anders Gerdin

Alperes: Åklagaren

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- 1) Meghatározott körülmények fennállása esetén igazolható-e közérdeken alapuló kényszerítő okkal az állampolgárság alapján történő hátrányos megkülönböztetés a szerencse- és sorsjátékok nemzeti piacain?
- 2) Amennyiben a szerencse- és sorsjátékok nemzeti piacain folytatott korlátozó politika több cél elérésére irányul és ezek egyike a szociális tevékenységek finanszírozása, úgy lehet-e tekinteni, hogy ez utóbbi a korlátozó politika előnyös mellékkövetkezménye? Ha az e kérdésre adott válasz nemleges, úgy mégis elfogadható lehet-e a korlátozó politika, amennyiben a szociális tevékenységek finanszírozása nem tekinthető a korlátozó politika fő céljának?
- 3) Hivatkozhat-e az állam közérdeken alapuló kényszerítő okra a szerencsejátékokra vonatkozó korlátozó szabályozás igazolásaként, ha az állami irányítás alatt álló társaságok által reklámozott szerencsejátékokból és sorsjátékokból származó bevételek az államot illetik, és e reklámozás egyik célja a

szociális tevékenységek finanszírozása? Ha az e kérdésre adott válasz nemleges, úgy mégis elfogadható lehet-e a korlátozó politika, amennyiben a szociális tevékenységek finanszírozása nem tekinthető a reklámozás fő céljának?

4) Egy másik tagállamban letelepedett szerencsejáték-társaság által ezen államban szervezett és az adott tagállam hatóságai által felügyelt szerencse- és sorsjátékok reklámozására vonatkozó teljes tilalom lehet-e arányos a szerencsejáték-tevékenységek ellenőrzésének és felügyeletének céljával, ha ugyanakkor a korlátozó politikát folytató tagállamban letelepedett szerencsejáték-társaságok által szervezett szerencse- és sorsjátékok reklámozására nem vonatkoznak korlátozások? Hogyan kell e kérdést megválaszolni, ha az ilyen szabályozás célja a szerencsejátékok korlátozása?

5) A meghatározott szerencsejáték-tevékenységek valamely államban történő folytatására engedéllyel rendelkező és az adott állam illetékes hatósága által felügyelt szerencsejáték-társaság jogosult-e a saját szerencsejáték-termékeit más tagállamokban például újsághirdetéseken keresztül reklámozni, anélkül, hogy erre az adott államok illetékes hatóságaitól először engedélyt kérne? Ha az e kérdésre adott válasz igenlő, úgy ez azt jelenti-e, hogy a külföldön szervezett szerencsejátékokban való részvétel reklámozását büntetéssel fenyegető tagállami szabályok akadályozzák a letelepedés és a szolgáltatásnyújtás szabadságát, ami pedig soha nem igazolható közérdeken alapuló kényszerítő okkal? Az első kérdésre adandó válasz szempontjából van-e jelentősége annak, hogy a szerencsejáték-társaság letelepedésének tagállama ugyanazokra a közérdeken alapuló kényszerítő okokra hivatkozik, mint az az állam, ahol a szóban forgó társaság a saját szerencsejáték-tevékenységeit reklámozni kívánja?

A Symvoulio tis epikrateias (Görögország) által 2008. október 17-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Panagiotis I. Karanikolas, Balsamis Daravanis, Georgios Kouvoukliotis, Panagiotis Ntolou, Dimitrios Z. Parisis, Konstantinos Emmanouil, Ioannis Avasoglou, Pavtelis A. Beis, Dimitrios Chatziandreou, Ioannis A. Zaragkoulias, Triantafillos K. Maurogiannis, Sotirios Th. Liotakis, Vasileios Karampasis, Dimitrios Melissidis, Ioannis V. Kleovoulos, Dimitrios I. Patsakos, Theodoros Fournarakis, Dimitrios K. Dimitrakopoulos e Synetairismos Paraktion Alieov Kavalas kontra Ypourgos Agrotikis Anaptixis kai Trofimon e Nomarchiaki Aftodioikisi Dramas-Kavalas-Xanthis

(C-453/08. sz. ügy)

(2008/C 327/30)

Az eljárás nyelve: görög

A kérdést előterjesztő bíróság

Symvoulio tis epikrateias